Holnap fogjuk olvasni Istennek boldogító mennyei parancsát, mely [illegible]
3,14 [illegible] békét ad a földben, pihenni fogjuk a mennyei [illegible] kell [illegible]
más részéről mondjuk el már ma a mennyei élet [illegible] fiatal emony [illegible]
felett, akin korán beteljesült az igével: Békét adok neki a földben, pihenni a [illegible]
s nem kellett már fel fájdalmas ébredésére többé semmi. Alig 24 éve, s már [illegible]
gált az örök béke pihentető nyugalmára; négy éve múlt csak, hogy belépett a
boldog házasság rejtekébe s máris mélabúsan hallá a halál a nevető nevével; alig volt
ideje, hogy keblére ölelhette kedves egészen egyemberét s máris az elhaló szív fájdal-
mával. Reszketett arra az órára gondolva, amikor anyátlan árvaságra fogja egyemberét.
Jó napja volt, hogy egészségét remélve távozott e házból s mint vándorolt, hogy
minden örök pihenőre térve a szív ölében, bánatát intsen fájdalmának, egyemberének
atyjának, anyjának, testvéreinek, valamennyi rokonának, kikkel ő oly hűségben
nevelődött, akikkel boldog órákban egész egyénével ragaszkodott, akik őt ápolták
engesztelték a fájdalmak, s a földi tudomány minden képességét próbára tevők,
hogy megtarthassák az életben a jó kedvest, a nevető anyát, a hűségemlékek s a
ragaszkodó testvért. Hiába volt minden áldozat, hiába fohászkodott megtört szí-
vek [illegible] hiába fohászkodott [illegible] hogy az ég szűn-nincsen
fájdalmunk. Ezért hiába fohászkodott [illegible] hogy az ég szűn-nincsen
telepítsen egy alkotó nevetésén kívüli s anyai kötelességeinek – Isten úgy akarta
hogy fiatalon, sok nemesség után már mint évek örömeit élvezni élet fényét
s távozása nélkül egész nemzetségünkben borítsa a fájdalmat, mindenkit.
[illegible] a földi fájdalmaitól, mely immár megadta az örök békét az Isten, alunni fog
édesen s hosszan, földi kínok nem fogják zavarni az álmát, – fi pedig fájó érzé-
sekkel borúlyokat a halálnak Istenhez s megnyugodva az Ő kíméletében a kora-
lában képzeték az elhunyt kedves számára ott, amit a földön hiába kereset: a fáj-
dalommentes örök nyugalmat. –

Zimmer Mórícné (Merei Teréz)

Upperten 1902. május 30.

MTA KÖNYVTÁR ÉS
INFORMÁCIÓS KÖZPONT

Vas II/145